

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی و ارزش گذاری شهادت شهود گمنام در قانون آیین دادرسی کیفری ایران و اساسنامه دیوان کیفری بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 26، شماره 95 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی دهقانی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

محمد آشوری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

منصور رحمدل - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

یکی از تدابیر اتخاذ شده برای حمایت از شهود در اساسنامه دیوان کیفری بین المللی و قانون آیین دادرسی کشورمان، مخفی نگه داشتن هویت آنان می باشد. حق متهم مبنی بر مواجهه و پرسش از شهود نیز از الزامات دادرسی عادلانه است. پس امنیت شهود و رعایت حقوق دفاعی متهم هر دو واجد اهمیت است و نمی توان در جهت امنیت شهود، حق متهم را نادیده گرفت و یا جهت رعایت حقوق دفاعی متهم نسبت به امنیت شاهد در معرض خطر و تهدید بی توجه بود. راجع به اعتبار و ارزش اثباتی شهادت شهود ناشناس، این سوال مطرح می شود که ارزش و اعتبار و شهادت آنان تا چه میزان ارزش گذاری می شوند؟ قانون آیین دادرسی کیفری در مورد اعتبارسنجی و ارزش شهادت شهود گمنام و اینکه آیا چنین شهادتی می تواند به تنهایی مستند حکم محکومیت قرار گیرد، ساکت است. بنظر می رسد ارزش و اعتبار گواهی شهود گمنام چنانچه امکان مواجهه و به چالش کشیدن شهود برای متهم فراهم نشود، همسنگ و هم ردیف شهود با هویت معلوم نباشد. در مقاله حاضر اعتبار سنجی و ارزش گذاری شهود گمنام در پرتو نظام حاکم بر ادله، حقوق دفاعی متهم و امنیت شهود به روش تحلیلی، تفسیری، تطبیقی و کاربردی با بهره گیری از منابع داخلی و خارجی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

امنیت شهود، شهود گمنام، حقوق دفاعی متهم، قانون آیین دادرسی دیوان کیفری، اساسنامه دیوان کیفری بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675043>

